ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 16ης Δεκεμβρίου 1998 *

Στην υπόθεση C-374/96,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Florian Vorderbrüggen

και

Hauptzollamt Bielefeld,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς το κύρος του άρθρου 3α, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1546/88 της Επιτροπής, της 3ης Ιουνίου 1988, σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 (ΕΕ L 139, σ. 12), το οποίο προστέθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1033/89 της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 1989 (ΕΕ L 110, σ. 27),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους G. Hirsch (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, G. F. Mancini και R. Schintgen, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

γενικός εισαγγελέας: P. Léger
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Dierk Booß, κύριο νομικό σύμβουλο, επικουρούμενο από τους Hans-Jürgen Rabe, Georg M. Berrisch και Marco Núñez Müller, δικηγόρους Βρυξελλών,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις του Vorderbrüggen, εκπροσωπούμενου από τον Mechtild Düsing, δικηγόρο Münster, και της Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον Marco Núñez Müller, κατά τη συνεδρίαση της 11ης Ιουνίου 1998,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 17ης Σεπτεμβρίου 1998,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με διάταξη της 13ης Νοεμβρίου 1996, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 26 Νοεμβρίου 1996, το Finanzgericht Düsseldorf υπέβαλε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, προδικαστικό ερώτημα ως προς το κύρος του άρθρου 3α, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1546/88 της Επιτροπής, της 3ης Ιουνίου 1988, σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 (ΕΕ L 139, σ. 12), το οποίο προστέθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1033/89 της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 1989 (ΕΕ L 110, σ. 27).

2 Το ερώτημα αυτό ανέκυψε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ του Vorderbrüggen, παραγωγού γάλακτος, και του Hauptzollamt Bielefeld (στο εξής: HZA Bielefeld) αναφορικά με την άρνηση του τελευταίου να του χορηγήσει οριστική ειδική ποσότητα αναφοράς, επειδή δεν επανέλαβε εγκαίρως την παραγωγή γάλακτος.

Το κανονιστικό πλαίσιο

3 Επειδή ο τομέας του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, ο οποίος διέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 804/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 82), χαρακτηρίζεται από πλεονασματική παραγωγή, ο κανονισμός (ΕΟΚ) 1078/77 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί συστάσεως καθεστώτος πριμοδοτήσεων για τη μη διάθεση σε εμπορία του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων και την αναδιάρθρωση των αγελών βοοειδών γαλακτοπαραγωγής (ΑΒl. L 131, σ. 1), προέβλεψε, μεταξύ άλλων, προς μείωση της προσφοράς, σύστημα πριμοδοτήσεων υπέρ των γεωργών που παραιτούνται από την εμπορία του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων της εκμεταλλεύσεώς τους ή μετατρέπουν τα προς γαλακτοπαραγωγή βοοειδή τους σε βοοειδή προοριζόμενα για παραγωγή κρέατος.

4 Επειδή εξακολουθούσε η ανισορροπία μεταξύ προσφοράς και ζητήσεως στον τομέα του γάλακτος, θεσπίστηκε συμπληρωματικό σύστημα εισφοράς με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 856/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί τροποποιήσεως του κανονισμού 804/68 (ΕΕ L 90, σ. 10), και με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 90, σ. 13). Σύμφωνα με το άρθρο 5γ του κανονισμού 804/68, το οποίο προστέθηκε με τον κανονισμό 856/84, καθιερώνεται συμπληρωματική εισφορά για τις ποσότητες γάλακτος που υπερβαίνουν μια ποσότητα αναφοράς που καθορίζεται είτε βάσει της ποσότητας γάλακτος ή ισοδυνάμου γάλακτος που παρέδωσε ο παραγωγός, είτε βάσει της αυτής ποσότητας που αγόρασε ένας αγοραστής κατά το έτος αναφοράς. Κατά την εναλλακτική λύση που υιοθέτησε η Γερμανία, την εισφορά οφείλει να καταβάλει ο παραγωγός.

5 Παραγωγός ο οποίος ανέλαβε, για περίοδο περιλαμβάνουσα το έτος αναφοράς, υποχρέωση δυνάμει του κανονισμού 1078/77 δεν είχε παραγωγή κατά το έτος αναφοράς και επομένως δεν μπορούσε να λάβει ποσότητα αναφοράς στο πλαίσιο του αρχικού συστήματος.

6 Με τις αποφάσεις της 28ης Απριλίου 1988, 120/86, Mulder (Συλλογή 1988, σ. 2321), και 170/86, Von Deetzen (Συλλογή 1988, σ. 2355), το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι ο κανονισμός 857/84, όπως συμπληρώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1371/84 της Επιτροπής, της 16ης Μαΐου 1984, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού 804/68 (ΕΕ L 132, σ. 11), είναι ανίσχυρος καθόσον δεν προβλέπει τη χορήγηση ποσότητας αναφοράς στους παραγωγούς εκείνους οι οποίοι δεν παρέδωσαν γάλα κατά το έτος αναφοράς που όρισε το οικείο κράτος μέλος.

7 Προς εφαρμογή των δύο αυτών αποφάσεων, ο κανονισμός (ΕΟΚ) 764/89 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 1989, για την τροποποίηση του κανονισμού 857/84 (ΕΕ L 84, σ. 2), προσέθεσε ένα νέο άρθρο 3α στον κανονισμό 857/84 το οποίο προβλέπει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τη χορήγηση ειδικής ποσότητας αναφοράς σ' αυτήν την κατηγορία παραγωγών η οποία κοινώς αποκαλείται «παραγωγοί SLOM».

8 Όσον αφορά τη χορήγηση οριστικής ειδικής ποσότητας αναφοράς, το άρθρο 3α, παράγραφος 3, του κανονισμού 857/84, όπως προστέθηκε με τον κανονισμό 764/89, όριζε αρχικώς:

«Εάν, εντός προθεσμίας δύο ετών από της 29ης Μαρτίου 1989, ο παραγωγός μπορέσει να παράσχει στην αρμόδια αρχή επαρκείς αποδείξεις για το ότι έχει πραγματικά ξαναρχίσει τις άμεσες πωλήσεις ή/και τις παραδόσεις και ότι αυτές οι άμεσες πωλήσεις ή/και παραδόσεις έφθασαν κατά τη διάρκεια των δώδεκα τελευταίων μηνών σε επίπεδο ίσο ή μεγαλύτερο από 80 % της προσωρινής ποσότητας αναφοράς, η ειδική ποσότητα αναφοράς του χορηγείται οριστικά (...).»

9 Επειδή το άρθρο 3α, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 857/84, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 764/89, ακυρώθηκε με τις αποφάσεις της 11ης Δεκεμβρίου 1990, C-189/89, Spagl (Συλλογή 1990, σ. I-4539), C-217/89, Pastätter (Συλλογή 1990, σ. I-4585), ο κανονισμός 857/84 τροποποιήθηκε, στη συνέχεια, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1639/91 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1991 (ΕΕ L 150, σ. 35). Υπό τις συνθήκες αυτές, το άρθρο 1, ΙΙ, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού τροποποίησε την παράγραφο 3 αυτής της διατάξεως του κανονισμού 857/84 ως ακολούθως:

«Αν εντός διετούς προθεσμίας, η οποία αρχίζει από τις 29 Μαρτίου 1989 ή, στην περίπτωση που αναφέρεται στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1, από την 1η Ιουλίου 1991, και υπό την επιφύλαξη ότι θα παραταθεί το καθεστώς συμπληρωματικής εισφοράς, ο παραγωγός μπορεί να αποδείξει, κατά τρόπο ικανοποιητικό για την αρμόδια αρχή, ότι έχει πράγματι ξαναρχίσει να κάνει άμεσες πωλήσεις ή/και παραδόσεις και ότι αυτές οι άμεσες πωλήσεις ή/και αυτές οι παραδόσεις έχουν φθάσει κατά τη διάρκεια του τελευταίου δωδεκαμήνου σε επίπεδο ίσο ή ανώτερο από το 80 % της προσωρινής ποσότητας αναφοράς, τότε του χορηγείται οριστικά η ειδική ποσότητα αναφοράς (...).»

10 Ο κανονισμός 1546/88, ο οποίος αντικατέστησε τον κανονισμό 1371/84, τροποποιήθηκε με τη σειρά του κατόπιν των προαναφερθεισών αποφάσεων Mulder και Von Deetzen με τον κανονισμό 1033/89.

11 Το άρθρο 3α, παράγραφος 3, του κανονισμού 1546/88, όπως προστέθηκε με τον κανονισμό 1033/89, προβλέπει, αναφορικά με τους παραγωγούς SLOM:

«Σύμφωνα με λεπτομέρειες που πρέπει να προσδιορίζονται από το κράτος μέλος, ο παραγωγός προσκομίζει στην αρμόδια αρχή, πριν από τις 29 Μαρτίου 1991, την απόδειξη ότι έχει πράγματι αναλάβει τις άμεσες πωλήσεις ή και τις παραδόσεις γάλακτος [τουλάχιστον από δωδεκαμήνου].

Το επίπεδο των άμεσων πωλήσεων γάλακτος ή γαλακτοκομικών προϊόντων ή/και το επίπεδο των παραδόσεων γάλακτος κατά τη διάρκεια των δώδεκα τελευταίων μηνών πριν από την προσκόμιση της απόδειξης, καθορίζεται από την αρμόδια αρχή λαμβάνοντας υπόψη τον ρυθμό εξέλιξης της παραγωγής στην εκμετάλλευση του παραγωγού, τις εποχιακές συνθήκες και κάθε εξαιρετική περίσταση (...).»

Η υπόθεση της κύριας δίκης

12 Ο Vorderbrüggen ανέλαβε, υπό την ιδιότητα του παραγωγού γάλακτος, υποχρέωση μη εμπορίας γάλακτος δυνάμει του κανονισμού 1078/77, για περίοδο λήγουσα στις 25 Σεπτεμβρίου 1985.

13 Κατόπιν της αιτήσεως που υπέβαλε στις 28 Ιουνίου 1989, η αρμόδια αρχή τού πιστοποίησε, με πιστοποιητικό που χορηγήθηκε την 1η Αυγούστου 1989, ότι πληρούσε τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση της αιτούμενης προσωρινής ειδικής ποσότητας αναφοράς.

14 Μετά την επανάληψη της παραγωγής γάλακτος στις 23 Αυγούστου 1990, ο αρμόδιος συνεταιρισμός γάλακτος τον ενημέρωσε, με επιστολή της 29ης Αυγούστου 1990, για το επίπεδο της προσωρινής ειδικής ποσότητας αναφοράς που του είχε χορηγηθεί.

15 Στις 12 Ιουλίου 1991, το HZA Bielefeld του ανακοίνωσε ότι ο καθορισμός οριστικής ειδικής ποσότητας αναφοράς εξαρτάται, κατ' εφαρμογή του άρθρου 3α, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1546/88, το οποίο προστέθηκε με τον κανονισμό 1033/89, από την επανάληψη της παραγωγής γάλακτος πριν από τις 29 Μαρτίου 1990.

16 Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, το HZA Bielefeld, με απόφαση της 25ης Σεπτεμβρίου 1991, απέρριψε την αίτηση χορηγήσεως οριστικής ειδικής ποσότητας αναφοράς την οποία είχε υποβάλει ο Vorderbrüggen στις 27 Αυγούστου 1991, με το αιτιολογικό ότι δεν είχε επαναλάβει την παραγωγή γάλακτος εγκαίρως.

17 Μετά την απόρριψη της διοικητικής του ενστάσεως κατά της αποφάσεως αυτής, ο προσφεύγων της κύριας δίκης άσκησε στις 5 Μαρτίου 1992 προσφυγή ενώπιον του Finanzgericht Düsseldorf.

18 Προς στήριξη της προσφυγής του υποστηρίζει, ουσιαστικώς, ότι το άρθρο 3α, παράγραφος 3, του κανονισμού 857/84, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1639/91, δεν επιβάλλει οριακή ημερομηνία για την πρώτη παράδοση. Εφόσον η διάταξη αυτή δεν προβλέπει καμία συπληρωματική προϋπόθεση για τη χορήγηση οριστικής ειδικής ποσότητας αναφοράς, στερεί από κάθε νομική βάση το άρθρο 3α, παράγραφος 3, του κανονισμού 1546/88, το οποίο προστέθηκε με τον κανονισμό 1033/89.

19 Ο προσφεύγων της κύριας δίκης ισχυρίστηκε, επίσης, ότι το άρθρο 155 της Συνθήκης ΕΚ δεν παρέχει στην Επιτροπή αρμοδιότητα για θέσπιση του άρθρου 3α, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1546/88, το οποίο προστέθηκε με τον κανονισμό 1033/89.

20 Τέλος, ο προσφεύγων της κύριας δίκης υποστηρίζει ότι το δικαίωμά του για χορήγηση οριστικής ποσότητας αναφοράς απορρέει από το άρθρο 1, ΙΙ, στοιχείο γ', του κανονισμού 1639/91, το οποίο εφαρμόζεται στην περίπτωσή του επειδή τέθηκε σε ισχύ στις 28 Μαρτίου 1991.

21 Το HZA Bielefeld υποστηρίζει, αντιθέτως, ότι το άρθρο 3α, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1546/88, το οποίο προστέθηκε με τον κανονισμό 1033/89, είναι έγκυρο εφόσον το άρθρο 189 της Συνθήκης ΕΚ εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να εκδίδει τους κανονισμούς που απαιτούνται για την εκπλήρωση της αποστολής της και ότι η Επιτροπή υποχρεούται, στο πλαίσιο αυτής της αποστολής, να μεριμνά, ως εκ του άρθρου 155 της Συνθήκης, για την εφαρμογή των διατάξεων που θεσπίζουν τα κοινοτικά όργανα δυνάμει της Συνθήκης.

22 Το Συμβούλιο μεταβίβασε αρμοδιότητες στην Επιτροπή δυνάμει του πνεύματος και του σκοπού του άρθρου 3α, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, πρώτο σκέλος της φράσεως, του κανονισμού 857/84, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1639/91. Ακόμα και σε περίπτωση που το άρθρο 3α, παράγραφος 3, του κανονισμού 1546/88, όπως αυτό προστέθηκε με τον κανονισμό 1033/89, είναι ανίσχυρο, το άρθρο 3α, παράγραφος 3, δεύτερη φράση, του κανονισμού 857/84, όπως αυτός τροποποιήθηκε, επιβάλλει, προς αποτροπή κάθε καταχρήσεως, ο οικείος παραγωγός να έχει πραγματοποιήσει παραγωγή κατά τη διάρκεια περιόδου δώδεκα μηνών.

Το προδικαστικό ερώτημα

23 Κρίνοντας ότι η χορήγηση οριστικής ειδικής ποσότητας αναφοράς δεν είναι δυνατή παρά μόνο σε περίπτωση που είναι ανίσχυρο το άρθρο 3α, παράγραφος 3, του κανονισμού 1546/88, όπως αυτό προστέθηκε με τον κανονισμό 1033/89, το Finanzgericht Düsseldorf αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθο ερώτημα:

«Είναι έγκυρο το άρθρο 3α, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1546/88, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1033/89, καθόσον επιβάλλεται η υποχρέωση, πέραν των όρων που προβλέπει το άρθρο 3α, παράγραφος 3, πρώτη φράση, του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84, όπως τροποποιήθηκε με τους κανονισμούς (ΕΟΚ) 764/89 και (ΕΟΚ) 1639/91, να έχει πράγματι ο παραγωγός επαναλάβει τις άμεσες πωλήσεις ή/και παραδόσεις γάλακτος τουλάχιστον από δωδεκαμήνου;»

24 Με το ερώτημά του το εθνικό δικαστήριο θέτει το ζήτημα του κύρους του άρθρου 3α, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1546/88, το οποίο προστέθηκε με τον κανονισμό 1033/89, λόγω των αμφιβολιών που υπάρχουν ως προς την εξουσία της Επιτροπής να εξαρτήσει τη χορήγηση οριστικής ειδικής ποσότητας αναφοράς από την προϋπόθεση ότι ο παραγωγός θα έχει επαναλάβει τις άμεσες πωλήσεις και/ή τις παραδόσεις γάλακτος τουλάχιστον από δωδεκαμήνου.

Επί της ερμηνείας του άρθρου 3α, παράγραφος 3, του κανονισμού 857/84, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1639/91

25 Πριν κριθεί αν το άρθρο 3α, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1546/88, το οποίο προστέθηκε με τον κανονισμό 1033/89, είναι ανίσχυρο λόγω της αναρμοδιότητας της Επιτροπής, πρέπει να εξετασθεί αν η διάταξη αυτή μπορεί να ερμηνευθεί κατά τρόπο σύμφωνο προς το άρθρο 3α, παράγραφος 3, πρώτη φράση, του κανονισμού 857/84, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1639/91 (βλ. απόφαση της 27ης Ιανουαρίου 1994, C-98/91, Herbrink, Συλλογή 1994, σ. I-223, σκέψη 9).

26 Πράγματι, η Επιτροπή υποστήριξε μεταξύ άλλων ότι το άρθρο 3α, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του τροποποιημένου κανονισμού 1546/88 δεν προσθέτει τίποτε στις ουσιαστικές προϋποθέσεις του άρθρου 3α, παράγραφος 3, πρώτη φράση, του τροποποιημένου κανονισμού 857/84 και ότι οι δύο αυτές διατάξεις έχουν το ίδιο κανονιστικό περιεχόμενο σε ό,τι αφορά τον καθορισμό οριακής ημερομηνίας για την πρώτη παράδοση.

27 Για τη χορήγηση οριστικής ειδικής ποσότητας αναφοράς, το άρθρο 3α, παράγραφος 3, πρώτη φράση, του κανονισμού 857/84, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1639/91, θέτει δύο προϋποθέσεις: αφενός, ο παραγωγός οφείλει να αποδείξει ότι επανέλαβε τις παραδόσεις μεταξύ της 29ης Μαρτίου 1989 και της 29 Μαρτίου 1991· αφετέρου, το επίπεδο παραδόσεων πρέπει να ανέρχεται, κατά τους δώδεκα τελευταίους μήνες, σε επίπεδο ίσο ή ανώτερο προς το 80 % της προσωρινής ποσότητας αναφοράς.

28 Όπως υπογράμμισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 41 των προτάσεών του, η δεύτερη αυτή προϋπόθεση, δηλαδή η επίτευξη ενός ορισμένου επιπέδου πωλήσεων κατά τη διάρκεια των τελευταίων δώδεκα μηνών, ουδόλως επιβάλλει την υποχρέωση επαναλήψεως των παραδόσεων το βραδύτερο κατά την έναρξη αυτής της περιόδου, δηλαδή το βραδύτερο στις 29 Μαρτίου 1990. Πράγματι, η περίοδος των δώδεκα μηνών αποσκοπεί στο να εκτιμηθεί, ενόψει της χορηγήσεως οριστικής ειδικής ποσότητας αναφοράς, το επίπεδο στο οποίο ανήλθε η παραγωγή γάλακτος του παραγωγού που την ζητεί, σε σχέση με την επιτραπείσα παραγωγή.

29 Επομένως, το άρθρο 3α, παράγραφος 3, πρώτη φράση, του κανονισμού 857/84, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1639/91, δεν αφορά την έναρξη των παραδόσεων στο πλαίσιο της χορηγήσεως ειδικής ποσότητας αναφοράς και δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει την επανάληψη των παραδόσεων μετά την εν λόγω ημερομηνία.

30 Αν η ερμηνεία του άρθρου 3α, παράγραφος 3, του κανονισμού 857/84, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1639/91, είναι ότι προφανώς η διάταξη αυτή δεν επιβάλλει σε ένα παραγωγό την τήρηση οριακής ημερομηνίας για την επανάληψη των πωλήσεων πέραν της οποίας δεν θα δικαιούται πλέον οριστικής ειδικής ποσότητας αναφοράς, δεν του επιτρέπει επίσης να θεωρήσει τη διάταξη αυτή ως εξουσιοδότηση προς την Επιτροπή να ορίσει μια τέτοια ημερομηνία επαναλήψεως της παραγωγής με το άρθρο 3α, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1546/88, το οποίο προστέθηκε με τον κανονισμό 1033/89.

Επί της αρμοδιότητας της Επιτροπής

31 Επιβάλλεται σχετικώς να τονισθεί ότι, εφόσον, προς θέσπιση κοινής οργανώσεως αγοράς σε ένα τομέα, το άρθρο 43, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ παρέχει αρμοδιότητα στο Συμβούλιο, αυτό δύναται, δυνάμει του άρθρου 145 της Συνθήκης ΕΚ, είτε να παράσχει στην Επιτροπή τις αρμοδιότητες εκτελέσεως των κανόνων που θεσπίζει, είτε να επιφυλάξει στον εαυτό του το δικαίωμα απευθείας ασκήσεως των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων.

32 Προς τούτο, το άρθρο 145 της Συνθήκης εξουσιοδοτεί το Συμβούλιο, και, διά μεταβιβάσεως αρμοδιοτήτων, την Επιτροπή να θεσπίζουν της αυτής φύσεως διατάξεις προς διασφάλιση της εφαρμογής μιας ορισμένης νομοθεσίας.

33 Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο θεσπίζει, δυνάμει του άρθρου 5γ, παράγραφος 6, του κανονισμού 804/68, που προστέθηκε με τον κανονισμό 856/84, «τους γενικούς κανόνες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, και ιδίως τους κανόνες

σχετικά με τον προσδιορισμό των ποσοτήτων αναφοράς, καθώς και το ύψος των εισφορών», ενώ η Επιτροπή θεσπίζει, κατά το άρθρο 5γ, παράγραφος 7, του ιδίου κανονισμού, «τις λεπτομέρειες εφαρμογής (...) σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 30».

34 Σύμφωνα με αυτό το σύστημα κατανομής αρμοδιοτήτων, αφού το Συμβούλιο εξέδωσε τους γενικούς κανόνες για την εφαρμογή του κανονισμού 857/84, η Επιτροπή ρύθμισε τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού 1546/88, κανονισμοί οι οποίοι τροποποιήθηκαν τελευταία, κατόπιν των προαναφερθεισών αποφάσεων Mulder και Von Deetzen, προκειμένου να περιληφθούν οι παραγωγοί SLOM στο σύστημα συμπληρωματικής εισφοράς.

35 Βάσει της διακρίσεως που γίνεται στις παραγράφους 6 και 7 του άρθρου 5γ του τροποποιημένου κανονισμού 804/68, μεταξύ γενικών κανόνων για την εφαρμογή, που περιλαμβάνουν ιδίως τους κανόνες τους σχετικούς με τον καθορισμό των ποσοτήτων αναφοράς και της ειδικής αναφοράς που προβλέπει ο κανονισμός 857/84 και των λεπτομερειών εφαρμογής που επαφίενται στην Επιτροπή, πρέπει να τονισθεί ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η Επιτροπή έχει την εξουσία, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων που της έχει παράσχει το Συμβούλιο για την εφαρμογή κοινής οργανώσεως αγοράς στον γεωργικό τομέα, να θεσπίζει όλα τα εκτελεστικά μέτρα που είναι αναγκαία για την εύρυθμη λειτουργία του προβλεπομένου συστήματος, εφόσον δεν αντιβαίνουν προς τις βασικές ή τις εκτελεστικές διατάξεις του Συμβουλίου (βλ. απόφαση της 2ας Μαΐου 1990, C-358/88, Hopermann, Συλλογή 1990, σ. I-1687, σκέψη 8).

36 Εντός αυτών των ορίων, εφόσον το Συμβούλιο καθόρισε με τον βασικό κανονισμό του τους ουσιώδεις κανόνες του ρυθμιζομένου θέματος, μπορεί να ανατθέτει στην Επιτροπή τη γενική εξουσία θεσπίσεως των σχετικών λεπτομερειών εφαρμογής χωρίς να πρέπει να διευκρινίζει τα ουσιώδη στοιχεία των ανατιθεμένων αρμοδιοτήτων, προς τούτο δε, μια διατυπωθείσα κατά τρόπο γενικό διάταξη παρέχει επαρκή βάση εξουσιοδοτήσεως (απόφαση της 27ης Οκτωβρίου 1992, C-240/90, Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. I-5383, σκέψη 41).

37 Επομένως, το άρθρο 5γ, παράγραφος 7, του κανονισμού 804/68, το οποίο προστέθηκε με τον κανονισμό 856/84, επιτρέπει στην Επιτροπή να θέτει συμπληρωματικές προϋποθέσεις εφόσον αυτές, αφενός, είναι σύμφωνες με τους κανόνες εφαρμογής που καθόρισε το ίδιο το Συμβούλιο με τον κανονισμό 857/84 και, αφετέρου, διασφαλίζουν την εύρυθμη λειτουργία του συστήματος των ποσοτήτων αναφοράς.

38 Εφόσον από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι οι προϋποθέσεις που όρισε το Συμβούλιο με το άρθρο 3α, παράγραφος 3, πρώτη φράση, του κανονισμού 857/84, όπως αυτός τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1639/91, είναι εξαντλητικές, η διάταξη αυτή δεν αποκλείει τη δυνατότητα της Επιτροπής να τις συμπληρώσει επιβάλλοντας άλλες απαιτήσεις οι οποίες συμβιβάζονται με αυτές. Η οριακή ημερομηνία της 29ης Μαρτίου 1991 που ορίζει το άρθρο 3α, παράγραφος 3, πρώτη εδάφιο, του κανονισμού 1546/88, το οποίο προστέθηκε με τον κανονισμό 1033/89, πληροί αυτό το κριτήριο της συμφωνίας, όπως υπογράμμισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 71 των προτάσεών του.

39 Μια τέτοια συμπληρωματική προϋπόθεση μιας ελάχιστης διάρκειας της επαναλήψεως των παραδόσεων είναι επίσης αναγκαία για τη διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας του συστήματος των γαλακτοκομικών ποσοστώσεων.

40 Κατά την τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1033/89, διαδικαστικοί κανόνες, όπως ο καθορισμός προθεσμιών, πρέπει να επιβληθούν ώστε η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 3α του κανονισμού 857/84 να γίνει υπό όρους διασφαλίζοντες την τήρηση των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων του συνόλου των ενδιαφερομένων.

41 Η επιβολή μιας οριακής ημερομηνίας καθιστά δυνατό να συμβιβασθεί η αναπόφευκτη αύξηση της παραγωγής γάλακτος διά της περιλήψεως των παραγωγών SLOM στο σύστημα της συμπληρωματικής εισφοράς, με την επιδίωξη, για την οποία γίνεται λόγος στην πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 764/89, της μη διαταράξεως της εύθραυστης ισορροπίας που επικρατεί στην αγορά γαλακτοκομικών προϊόντων.

42 Πράγματι, προς αποτροπή κερδοσκοπικών κινήσεων που θα επιδίωκαν με την επανάληψη της παραγωγής τη χορήγηση οριστικής ειδικής ποσότητας αναφοράς με μοναδικό σκοπό την εμπορία της διά της πωλήσεώς της σε τρίτους, η επιβολή οριακής ημερομηνίας, όπως αυτής για την οποία πρόκειται στην παρούσα υπόθεση, διασφαλίζει τη σοβαρότητα της βουλήσεως και της πραγματικής ικανότητας του δικαιούχου που εμπίπτει στο σύστημα SLOM να επαναλάβει την παραγωγή.

43 Βάσει των ανωτέρω σκέψεων πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι από την εξέταση του υποβληθέντος ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του άρθρου 3α, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1546/88, το οποίο προστέθηκε με τον κανονισμό 1033/89, καθόσον η διάταξη αυτή επιβάλλει την πραγματική επανάληψη των παραδόσεων γάλακτος πριν από τις 29 Μαρτίου 1990.

Επί των δικαστικών εξόδων

44 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή, που κατέθεσε παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε με διάταξη της 13ης Νοεμβρίου 1996 το Finanzgericht Düsseldorf, αποφαίνεται:

Από την εξέταση του υποβληθέντος ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του άρθρου 3α, παράγραφος 3, πρώτο

fνεδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1546/88 της Επιτροπής, της 3ης Ιουνίου 1988, σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68, το οποίο προστέθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1033/89 της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 1989, καθόσον η διάταξη αυτή επιβάλλει την πραγματική επανάληψη των παραδόσεων γάλακτος πριν από τις 29 Μαρτίου 1990.

Hirsch Mancini Schintgen

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 16 Δεκεμβρίου 1998.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του δευτέρου τμήματος

G. Hirsch